

Sárospataki Kronika

IV. évfolyam

2. szám

1973. május

K Ö S Z Ö N T Ő

Emlékezetünkben még elevenen élnek a két évvel ezelőtti Diáknapok eseményei. Fülünkbe csengenek a versek és a dalok, felidéződnek a május esti közös éneklések, a bodrogsági séták...

S most újból itt vagyunk, köszöntjük egymást a VII. Sárospataki Diáknapokon!

Patak néhány napra ismét a fiatalok városa lesz, harsány nevetés, ének, zeneszó, komoly viták töltik majd el utcáit, tereit, az iskolakertet.

Fellobogózott házai, zöldlombú fái vendégszeretően integetnek, üdvözlik Hajdú, Szabolcs, Budapest és Borsod megye idesereglett ifjúságát.

Régi barátok, új versenytársak találkoznak, hogy nemes vetélkedéssel adjanak számot az iskoláinkban, ifjúsági szervezeteinkben folyó kulturális nevelőmunkáról.

Eljöttek, hogy az ősi iskolavárosban, a „szellem fellegvárában“ felmutassák értékeiket, alkotásait, amelyek méltó folytatói az itt született diákhagyományoknak.

„Nagy és nemes eszmék uralkodtak itt a lelkében. Mintha a sors azért hozott volna ide, hogy megizleljem, belelegezzem a tiszta irodalmiság és hazafiasság szellemét.“ Így emlékezik Móricz Zsigmond a sárospataki Alma Materre.

Ez a „tiszta irodalmiság és hazafiasság“ szólal meg ma, 1973-ban is a Diáknapok művészeti vetélkedőin, politikai és szakmai tanácskozásain, találkozóin — tartalomban és formában gyarapodva.

Az idei Diáknapok szellemi és érzelmi gazdagságát számos — népünk, ifjúságunk számára különösen fontos — esemény fokozza.

Lánglelkű költőnk, Petőfi Sándor születésnapját ünnepeljük, aki maga is járt Sárospatakon, s tisztelettel adózott a „magyar forradalmak oroszlánbarlangja“-nak.

Verseivel, dalaival ismét megidézzük, vele együtt ünnepelünk.

Köszöntjük seregszemlénkkel százéves fővárosunkat, mely heves harcokban, békés építőmunkában szépült — külön szeretettel fogadjuk diákjait is.

A magyar ifjúság, a Kommunista Ifjúsági Szövetség még egy nagy eseményre készül: a világ haladó ifjúságának, diákságának találkozási pontjára, amelyre Európa szívében, Berlinben kerül sor.

A Diáknapok keretében a X. VIT jegyében szervezzük a résztvevő fiatalok színpompás demonstrációját, ahol a népek dalaival, táncaival, költészetével fejezzük ki az ifjúság antiimperialista szolidaritását, barátságát, békevágyát.

A KISZ Borsod megyei Bizottsága e gondolatok jegyében köszönti a VII. Sárospataki Diáknapok résztvevőit; a versenyzőket, a tanácskozáson résztvevőket.

Köszöntjük a pedagógusokat, akiknek áldozatos munkája, hozzáértő segítsége nyomán kibontakozhat a fiatalok tehetsége, alkotókészsége.

Köszöntjük a résztvevő megyék megjelent párt, állami szerveinek, társadalmi és tömegszervezeteinek, KISZ szervezeteinek képviselőit.

Köszöntjük Sárospatak város vezetőit, a Rákóczi Gimnázium tanárait és diákjait, akik talán a legtöbb feladatot vállalták és teljesítették találkozóink érdekében.

A Diáknapok minden résztvevőjének kívánjuk, hogy élményekben gazdagon térjenek haza, fáradtságos munkájukat siker, arany, ezüst és bronzérem koronázza, s a mi Petőfink szavát idézve kívánjuk:

„Dicsőség arra, aki dolgozik!“

Kovács Lajosné

a KISZ Borsod megyei Bizottsága
Tanulófiatalok Tanácsának titkára

Sárospataki Diáknapok eredményei

Borsod megye:

Edeleány, Gimnázium: 1 arany érem, 2 ezüst érem
Kazincbarcika, Ságvári Gimnázium: 1 arany érem,
1 bronz érem

Kazincbarcika, 105. sz. Ipari Szakmunkásképző
Intézet: 1 arany plakett

Leninváros, Kun Béla Gimnázium: 1 bronz plakett
Mezőkövesd, I. László Gimnázium: 1 arany érem,
1 ezüst érem, 6 bronz érem, 2 bronz plakett

Mezőkövesd, Kollégium: 1 arany érem, 2 ezüst
érem, 1 bronz érem

Ózd, József Attila Gimnázium: 2 ezüst érem,
1 ezüst plakett, 2 bronz érem, 2 bronz plakett

Ózd, Közgazdasági Szakközépiskola: 1 bronz érem

Ózd, Ipari Szakközépiskola: 1 arany érem

Ózd, 102. sz. Ipari Szakmunkásképző Intézet:
1 arany plakett, 3 ezüst érem, 1 bronz érem,
2 bronz plakett

Putnok, Gimnázium: 3 ezüst érem, 6 bronz érem

Sárospatak, Rákóczi Gimnázium: 9 arany érem,
2 arany plakett, 21 ezüst érem, 19 bronz érem,
2 bronz plakett

Sátoraljaújhely, Kossuth Lajos, Gimnázium: 6 arany
érem, 6 ezüst érem, 2 ezüst plakett, 6 bronz érem

Sátoraljaújhely, Közgazdasági Szakközépiskola:
2 arany érem

Sátoraljaújhely, 117. sz. Ipari Szakmunkásképző
Intézet: 1 arany plakett

Szerencs, Bocskai Gimnázium: 2 bronz érem

Szikszó, Szepsi Csombor Márton Gimnázium:
1 arany érem, 1 arany plakett, 3 ezüst érem

Budapest:

Autóközlekedési Technikum: 1 arany érem

Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola:
1 arany érem

Fürst Sándor Gimnázium: 1 arany érem, 1 arany
plakett, 1 bronz érem

Madách Imre Gimnázium: 1 arany plakett, 2 bronz
érem

Móricz Zsigmond Gimnázium: 1 arany plakett

Petőfi Közgazdasági Szakközépiskola: 1 arany érem

Sallai Gimnázium: 1 arany érem

Vörösmarty Gimnázium: 1 arany érem

Debrecen:

Bethlen Gábor Közgazdasági Szakközépiskola:
2 bronz érem, 1 bronz plakett

Csokonai Gimnázium: 2 arany érem, 7 ezüst érem,
1 ezüst plakett, 8 bronz érem

Fazekas Gimnázium: 1 arany érem, 1 arany plakett,
1 ezüst érem, 1 bronz érem

Gépíró és Gyorsíró Iskola: 1 ezüst érem, 1 bronz
érem

Kereskedelmi Szakmunkásképző Intézet: 1 ezüst
érem

Kodály Zoltán Zeneművészeti Szakközépiskola:
5 arany érem, 1 ezüst érem, 1 bronz érem

Kossuth Gyakorló Gimnázium: 4 arany érem,
1 arany plakett, 3 ezüst érem, 2 bronz érem

Mezőgazdasági Technikum: 1 ezüst plakett

Református Kollégium Gimnáziuma: 1 arany
plakett

Tóth Árpád Gimnázium: 7 arany érem, 1 arany
plakett, 9 ezüst érem, 1 ezüst plakett, 5 bronz
érem, 1 bronz plakett

127. sz. Ipari Szakmunkásképző Intézet: 2 ezüst
érem, 2 ezüst plakett, 2 bronz érem

Hajdú-Bihar megye:

Balmazújváros, Gimnázium: 1 arany érem, 2 ezüst
érem, 1 bronz érem

Berettyóújfalu, Arany János Gimnázium: 1 ezüst
érem, 1 ezüst plakett, 1 bronz érem

Berettyóújfalu, Zalka Máté Szakközépiskola:
1 bronz plakett

Biharkeresztes, Gimnázium: 1 ezüst plakett

Hajdúböszörmény, Bocskai Gimnázium: 3 arany
érem, 1 arany plakett, 2 ezüst érem

Hajdúböszörmény, 122. sz. Ipari Szakmunkásképző
Intézet: 1 arany plakett, 1 ezüst érem, 1 ezüst
plakett, 1 bronz plakett

Hajdúnánás, Gimnázium: 1 ezüst érem, 1 ezüst
plakett, 3 bronz plakett

Hajdúszoboszló, Hőgyes Endre Gimnázium:
1 arany érem, 2 ezüst érem, 1 ezüst plakett,
1 bronz érem

Kaba, Gimnázium: 1 arany érem

Polgár, József Attila Gimnázium: 3 arany érem,
3 ezüst érem, 6 bronz érem

Püspökladány, Karacs Ferenc Gimnázium: 1 ezüst
érem, 1 ezüst plakett, 1 bronz érem

Püspökladány, 123. sz. Ipari Szakmunkásképző
Intézet: 2 bronz érem

Miskolc:

Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola:
3 arany érem, 1 arany plakett, 1 ezüst érem,
1 bronz érem

Bláthy Ottó Villamosenergiaipari Szakközép-
iskola: 1 bronz érem

Földes Ferenc Gimnázium: 7 arany érem, 1 arany
plakett, 9 ezüst érem, 4 ezüst plakett, 5 bronz
érem, 2 bronz plakett

Herman Ottó Gimnázium : 1 arany érem, 2 ezüst érem, 1 ezüst plakett, 4 bronz érem, 2 bronz plakett

Kilián György Gimnázium : 1 arany plakett, 1 ezüst érem, 2 bronz érem

Kohóipari Szakközépiskola : 1 ezüst érem

Kossuth Gimnázium : 4 arany érem, 1 arany plakett, 2 ezüst érem, 1 ezüst plakett, 5 bronz érem, 1 bronz plakett

Közgazdasági Szakközépiskola : 1 arany érem, 3 ezüst érem, 1 bronz érem, 1 bronz plakett

Zrínyi Ilona Gimnázium : 1 ezüst érem, 8 bronz érem

1. sz. Ipari Szakközépiskola : 1 ezüst érem

100. sz. Ipari Szakmunkásképző Intézet : 1 ezüst plakett

101. sz. Ipari Szakmunkásképző Intézet : 1 arany érem, 1 arany plakett, 1 bronz érem

Szabolcs-Szatmár megye :

Fehérgyarmat, Zalka Máté Gimnázium : 1 ezüst érem, 1 bronz plakett

Fehérgyarmat, 142. sz. Ipari Szakmunkásképző Intézet : 1 ezüst plakett

Kisvárdra, Bessenyei György Gimnázium : 1 ezüst érem

Kisvárdra, Császy László Gimnázium : 1 ezüst érem, 1 ezüst plakett

Mándok, Gimnázium : 1 arany érem

Mátészalka, Esze Tamás Gimnázium : 3 ezüst érem

Nagykálló, Budai Gimnázium : 1 ezüst érem, 1 bronz érem

Nagykálló, Korányi Frigyes Gimnázium : 1 bronz érem

Nyíregyháza, Építőipari és Vízügyi Szakközépiskola : 1 bronz érem, 1 bronz plakett

Nyíregyháza, Kossuth Lajos Szakközépiskola : 1 arany érem, 2 ezüst plakett

Nyíregyháza, Krúdy Gyula Gimnázium : 2 arany érem, 1 arany plakett

Nyíregyháza, Széchenyi Közgazdasági Szakközépiskola : 1 ezüst érem

Nyíregyháza, Vasvári Pál Gimnázium : 1 arany plakett, 1 ezüst érem, 1 bronz érem

Nyíregyháza, Zrínyi Ilona Gimnázium : 1 arany érem, 2 ezüst érem, 2 ezüst plakett, 1 bronz érem

Nyíregyháza, 110. sz. Ipari Szakmunkásképző Intézet : 1 arany érem, 1 arany plakett

Tiszalök, Gimnázium : 1 arany érem

Különdíjban részesültek:

A BORSOD MEGYEI TANÁCS VB. A DIÁKNAPOKÉRT

c. különdíját kapta a legjobban szereplő iskola :
Sárospatak, Rákóczi Gimnázium

A megyék, városok üzemei, vállalatai által felajánlott különdíjat kapták :

Barta Anna, Miskolc, Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola — szólóhangszer
 Borsi Sándor, Hajdúnánás, Gimnázium — diákszínpad
 Czeglédi Lajos, Hajdúnánás, Gimnázium, diákszínpad rendezői
 Daróczi Ágnes, Debrecen, Kossuth Gimnázium — vers- és prózamondás
 Hájas Gyula, Nyíregyháza, 110. sz. Ipari Szakmunkásképző Intézet — vers- és prózamondás
 Kaniczki Sarolta, Sárospatak, Rákóczi Gimnázium — népművészeti pályamunka
 Kohler Katalin, Sárospatak, Rákóczi Gimnázium — vers- és prózamondás
 Kovács Márta, Miskolc, 100. sz. Ipari Szakmunkásképző Intézet — diákszínpad
 Makranczi Ágnes, Ózd, Ipari Szakközépiskola — táncdalénekes
 Molnár András, Hajdúszoboszló, Hőgyes Endre Gimnázium — szólóhangszer
 Papp Gábor, Debrecen, Fazekas Gimnázium — foto pályamunka, Pitti Katalin, Budapest, Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola — szólóhangszer
 Debrecen, Református Kollégium Gimnáziuma — énekkar
 Hajdúszoboszló, Hőgyes Endre Gimnázium — mozgalmi dal tolmácsolása
 Miskolc, Kossuth Gimnázium — iparművészeti pályamunka
 Miskolc, 101. sz. Ipari Szakmunkásképző Intézet — énekkar
 Nyíregyháza, Krúdy Gyula Gimnázium — énekkar
 Nyíregyháza, Vasvári Pál Gimnázium — énekkar
 Nyíregyháza, 110. sz. Ipari Szakmunkásképző Intézet — tánczenekar

Páldi Jeremiás, a Rendezőbizottság titkára

Hogyan készülünk a Sárospataki Diáknapokra?

Nyugodtan mondhatjuk, hogy hagyományossá váltak a Sárospataki Diáknapok, és ez is kötelezi a résztvevőket, hogy a szintén hagyományos magas színvonalat tartani tudjuk. Iskolánk képviselői mindig szép számban és szép eredményekkel vettek részt az eddigi Diáknapokon. Szeretnénk ezt folytatni. A Diáknapok jegyében hirdettük — szerveztük ez évi Földes Kulturális Napjainkat. Ez amolyan házi (igen erős!) selejtező volt: Kik képviseljék iskolánkat a városi elődöntőkön, és kiknek a pályázatait, alkotásait jussanak el Patakra.

Izgatottan várjuk május 23-át, az utazás napját, lessük a múltó napokat. A városi selejtezőkön már túl vagyunk. Sikeresen vettük az akadályokat irodalmi színpadosaink, vegyeskórusunk, hangszeres kamaragyűttesünk, zenekarunk, népi-táncosaink, pol-beat együttesünk, szólóhangszereiseink és szólóénekeiseink. Elküldtük az irodalmi (műfordítások), képző-, díszítő-, fotoművészeti pályázatainkat, több mint 30 társunknak majdnem 100 színes diaképet. Két AV sorozatot és több néprajzi pályamunkát. S mindezt a Földes Napokon válogattuk ki többszáz vagy több tucat alkotásból. Készültünk és készülünk tehát!

Bemegyek a dísztermünkbe; egymást váltja az irodalmi színpad, a zenekar, a kórus. Próba próbát követ, s ezt otthon folytatjuk! Patak és iskolánk hírneve — tudjuk — kötelez, tudjuk, hogy a jó eredményekért meg kell dolgozni.

Az ének- és zeneművészeti versenyeken indulókat külön vágy is fűti: vezetőjük Soóky tanár úr utoljára vezényli őket a Pataki Diáknapokon — nyugdíjba megy, s szép emlékkal, sikeres szerepléssel szeretnék búcsúztatni.

KISZ-szervezetünk kapta azt a szép feladatot, hogy a közös műsoros esten Szovjetuniót képviselje. A találkozókra is kellően fel kell készülnünk. Hasznosan, eredményesen és tapasztalatokkal gazdagodva akarunk a gazdag programban részt venni: (zeneszerzőink egy kis dalt írnak — bár ez egyelőre titok! — a Diáknapokra. Talán sikerül „jól“ megírni, hogy népszerűvé is váljon.)

Iskolánkból kb. 150-en vesznek részt a Diáknapok különböző rendezvényein. A többiekkel együtt négy napig miénk lesz az ősi Patak. Minimum 150 barátság szövődik, s régi barátok találkoznak. Izgulunk majd egymásért, magunkért. De szép lesz!

Most még azonban készülni kell, próbálni, csiszolni, május 24-ig már nem sok idő van hátra. Az akkori vizontlátásra, jó felkészülést minden diáktársunknak, s újabb élményeket adó Diáknapokat — csak ezt kívánjuk!

Viszontlátásra Patakon!

Miskolci Földes Ferenc Gimnázium KISZ-szervezete

Műfordítások

Vera Inber : **M A J A**

(R É S Z L E T)

— No kispajtság — kezdi Andrián Adriánovics, miután fogta a piszkavasat és szintén leült a szőnyegre -- ismerkedjünk meg. Hisz én még azt sem tudom, hogy hívnak.

— Majának. De én tudom, hogy téged Adrián Sztavrákinak. Én nagyapának foglak szólítani.

— Szólíts gyermekem. Maja — gyönyörű és tartalmas név. Hindu nyelven álomot, illúziót jelent. Ha nincs nálad zselkendő, fogd az enyémet aranyos. — Nem, nem álom, hanem május elseje és nem hindu nyelven, hanem oroszul.

— Május elseje... vagy úgy. És hány éves vagy te kislány, te Maja? Édesanyád mondta ugyan, de elfelejtettem.

— Hat. Három évvel vagyok fiatalabb a forradalomnál, de vele együtt nővök. És te hány éves vagy nagyapa?

— Hatvanegy — feleli Adrián Adriánovics engedelmesen, de ingerülten kérdezi: — Ki mondta ezt neked a forradalomról és rólad?

— Apukám. Ő mindent tud. Tudod, hogy hívják a kisöcsinket? Remnek.

— Csodálatos — Adrián Adriánovics a piszkavassal a zsarátnokba csap és megkönnyebülve fellelegzik. — Most már csak a Romul hiányzik. De azt remélem, hogy nem nőstény farkas táplálta.

— Nem. Volt egy kecskénk, ugyanis a város szélén laktunk. Mit jelent nagyapó az, hogy Romul?

— Mit jelent?

— Igen, melyik szóból való? A Rem azt jelenti: forradalom, elekt... mosság, kohá... kohászat. Hát a Romul? — az hogy van?

— Maja — nyögi ki végső kétségbeeséssel Adrián Adriánovics — szereted a meséket?

— Hogyne — feleli Maja. — Arról, hogy hogyan utazott a fiú Taskentbe kenyérért.

— Nem, kislányom, ez elbeszélés.

Erős szélroham száguld tova a ház fölött. Kint borongós idő van, susog a tenger. A szobában ég a tűz. Pompás keret a népi bölcsesség kagylójában született gyöngyszemnek — a mesének.

— Hallgasd csak Maja — mondja Adrián Adriánovics — rögvest elbeszélem neked a mesét, jobban mondva a regét.

— Mi az a rege? — kérdezi azonnal Maja.

— Rege — az szintén mese, csak régi, nagyon régi, és ezért még annál is gyönyörűbb. Ulj közelebb, de vedd fel a kendőmet.

Kikerekített szemait a kislány Adrián Adriánovicsra függeszti, és elkezdődik a mese.

— Holt volt, hol nem volt, volt egyszer egy kislány. Prozerpinának hívták. Elragadó teremtés volt. Ha egyszer Párizsba megyek veled, megmutatom majd Prozerpinát olyannak, ahogyan a festő, Moreau ábrázolta: fekete hajfürtökkel, napbarnítottan, a kezében gránátalmával és félig nyitott gránátalmára emlékeztető ajkakkal. Történt egyszer, hogy Prozerpina a réten a barátnőivel fehér virágokat szedett.

--- Kamillát?

— Nem, nem kamillát. Nárciszok lehetek, csak nagyobbak és illatosabbak a mostaniaknál. Ment, ment és a virágok mind nagyobbak lettek. Miután elmaradt a barátnőitől, egyre távolabb került... és hirtelen... — Adrián Adriánovics feláll, odébb tolja a fotelt, és a piszkavasat végig húzza a padlón. — Képzeld el: ez egy lába alá való zsámoly, — ez Prozerpina, itt pedig virágok a szőnyegen — valódi virágok. És hirtelen a könyvszekrénynél megnyílik a föld, és szekere elé fogott tűzethányó lovakkal megjelenik az ördög, akinek ott szemben (Adrián Adriánovics megko-

poztatja a padlót) volt a királysága. A virágokat is, Prozerpinát is megragadta, és a föld összezárult a fejük fölött.

— Hogy-hogy, az ördög a pincében lakott? — kérdezi elhaló, fojtott hangon Maja.

— Nem pincében, hanem a föld alatt. Ott volt a birodalma. Minden ugyanolyan volt, mint a földön, csak nem sütött a nap és nem esett az eső úgy, mint ahogy itt, lásd, rögtön rákezd zuhogni.

*

— A gyerekszobában égett a tűz. A sarok mélyén csillogott színaranyként, mint itt. Ceréra levetkőztette a kicsit, és figyelmesen megnézte a testét. A csupasz gyerek fehér volt, mint a hab. Épp a tűzre nézett, és a láng fénye visszaverődött a szeméből. Ceréra odament a tűzhöz, feltúrta a paraszat, mint a homokot, és ráültette a gyereket.

— Ah! — kiáltott fel fojtottan Maja.

— Igen. A kisfiú nagyon boldog volt, mosolygott. Ahogy a királynő meglátta tűzbenülő gyermekét, felsikoltott, és mintegy válaszként elsírta magát a gyerek, mert fájdalmat érzett.

— Hogyan? Nem értem.

— Hát ez volt a nagy csodaszer. Nem szabad elfelejteni, hogy Ceréra istennő volt. Sebezhetetlen hőst akart csinálni a gyerekből, és már addig el is jutott, hogy az nem érezte az égést. De halandó ember szeme ebből nem láthatott semmit. Így aztán az anya mindent elrontott.

— Sebezhetetlen hőst... — ismétli Maja álmodozva. — De az anya mindent elrontott. Mi az az istennő?

— Az öt perc letelt — közli Aglája a küszöbön állva. Követelem, hogy rögtön menj aludni. Későre jár az idő, Rem is elaludt már végre. Nagyon kimerített.

*

Az ítéletidő elmúlt. A felhők villódzva, megremegve eltűntek a horizontról, és a keskeny fogyó hold feljött a tengerre. A jázminbokrok nehéz briliántokkal vannak behintve. Az öreg díványon, ami egyúttal ágynak is szolgál, elaludt Adrián Adriánovics. A kandallóban enyhült a kialvó parázs pattogása. A befüggönyözetlen ablakon át beszűrődik a hold tejszerű fénye. Az álom mind közelebb ér az öreg díványhoz. Hozzányúl a bojtokhoz, megérinti a párnát, megcirógatja az ősz hajszálakat, és Adrián Adriánovics már el is aludt. Rozsföldeket lát álmában, ami ugyanakkor a tenger is. Felette felhők, szárnyasak, mint egy köpönyeg.

És hirtelen abból a felhőből lesújt egy villám. Hátborzongató kiáltás, erős mennydörgés hallatszik.

Adrián Adriánovics kinyitja a szemét. A kandalló előtt hosszú ingben szinte elfehéredve, könnyben ázó szemekkel remeg Maja. Mögötte Aglája, még sápadtabban, mint máskor. Elkeseredetten ordít a kicsire az anyja karján, az ajtóban pedig Afanaszjij reszket egyszál alsó nadrágban.

— Mi történt? — kérdi Adrián Adriánovics. Igyekszik túlkiabálni Remet. — Miért vagytok mindnyájan itt? Afanaszjij, adj egy nyugtatót! No, beszéljete már!

Mind egyszerre el is kezdik.

— Édes istenem! — sorolja Afanaszjij végignézve a többiekben. — Megyek a folyosón, a főbejáraton keresztül ellenőrzésre, hát látom, édes istenem, hogy a kisasszony a kisöccsét cipeli, és egészen magánkívül van. A szemei égnek, — egyenest a dolgozó szobába megy. Majdnem fellökött. Én a nyomában, hát mit látok? A fiúcskát a kandallóba teszi, mint a paraszat. Édes istenem.

— Alszom — szípig Aglája —, egyszer csak zörgést hallok, kinyitom a szemem — a gyerekek nincsenek sehol. Kiszaladok, hát látom — Majácska inge felvillan a sötétben. Sikerült befutnom abban a percben, amikor ő éppen... Remet... a tűzbe... Szerencsére már mind elégett, csak maga a hamu maradt. A keze, kezecskéje fáj a fiamnak.

— Ááá kisfiacskám, aranyos kis csibém. Ej, te utálatos kislány...

— Nyugodj meg, nyugodj meg Aglája — vág a szavába Adrián Adriánovics —, így nem szabad. Nézd, egészen remeg.

— Én... sérthetetlen hőst akartam belőle... — zokogja Maja, — de anyu megzavart, mint akkor az egyszer, amikor...

Mindnyájan megkönnyebülnek, sőt Rem hintőporral behintve már alszik is. A virradat megérintette a tengert, minden pillanattal világosabb lesz. Adrián Adriánovics már nem tud aludni.

Leül az asztalhoz, és a lámpa bizonytalan fényénél választ ír párizsi költő barátja levelére.

— „Minden változik — veti papírra —, hát még a gyerekek. Ami nekünk jó volt, az nekik végzetes. Épp az ellenkezője...” —

Oroszból fordította: Baranyai Katalin

Sárospatak, Rákóczi Gimnázium

KÖRKÉP

BORSOD-MISKOLCI

DIÁKÉLETBŐL

Körbekerिंगte a XX. század

Cementszagú bölcsődében egyenpelenkákba dugták,
X órákor jól kiképzett másodmamák
Mesterséges anyatejjel megszoptatták.
Pontosan aludt, üvöltött,
X órában rúgta skatulyaágyát,
Totyogó óvis-korában betanult egy-két verset, éneket.
Időre fürdött, sétált, gügyögött,
Szép elektron-meséket hallgatott —
Játszott is, mikor arra beosztatott
S időre nevetett.
Mert a gyerekeknek nevetni kell, azért gyerek.
Nemsokára iskolába küldték,
— Ahol hülyegyerekek százalékarányának
Csökkentése érdekében
Kategorizált tantervvel tömtek nebulókat —
Megtanult olvasni gyorsan, pontosan :
Óránként oldalt — ötvenötöt
— Jutalmul pepita keretű szemüveget kapott —
írt is folyékonyan :
Pontra vesszőt, vesszőre pontot.
Míg betűt gömbölyített, a betű görbítette őt :
Tanult tovább.
Megismerte a sejtet, a sejt minden építőelemét,
A szöveteket, a szerveket —
Sőt idővel saját agyvelejét.
Tudta a test fizikáját, kémiáját, irodalmát,
Matematikáját, kialakulását.
Arca sárgáskék színre mázolóddott,
Parókája melegített, foga is megfogyott,
És egyre tanult.
Értette már, mit jelent :
Történelem, földrajz, versfaragás, festészet :
Megtanulta : miről, mit gondoljon, mikor, mit,
hogyan tegyen !
Látta azt is mindig, amit látni lehetett.
Megtanult egészségesen öltözni, helyesen táplálkozni.
Vasbeton lyuk-lakást porszívóval átsöpörni.
Szépen, egyszerűen beszélni, kedves, udvarias lenni.
Tudta már, hogy lehet Holdra rakétát szalajtani,
Másokra bombát eregetni,
Pusztítani, újraépíteni,
Ölni, elöteremteni,
Gyülni . . .
De azt sehogysem bírta, megérteni :
Hogyan lehetne szeretni . . .

Ó. M. Miskolc: Földes

M E G Y A H Ó B A N

Hóban álltam
jaj de fáztam
megtaláltam
szeme kése
jöttem érte
szája árka
nálam van ma
vigasztalna

megy a télben
ettől féltem
nem ázik meg
hóesésben ?
szemem hamva
tél táltosa
Szőke-tincsett
elragadja

tincse lobog
forró szélben
táltos dobog
szél hevében
szél hevének
forró dala
jégcsap-lelkem
felolvasztja

hínár-karom
odaadom
vegye végre
csósz bánatom
szeme átka
kitalálta
hogyan menjek
a nyomába

eltűnt nyoma
megtalálom
megyek tova
hét halálom
számon ég még
halvány csókja
riadt emlék
visszahívja.

S. I. Miskolc: Bláthy Ottó Szakközép.

Üdvözlég, Vándor!

(Petőfi Sándor születésének 150. évfordulójára)

Távolból jöttél hozzánk,
akarva jövőnk tisztaságát.
Hálából
fölemelünk, leporolunk,
ruhád ékeit csillogtatjuk;
örök éltű emléked így köszöntjük,
Vándor!

Veres Albert

Esetem Elekkel

*Kedden reggel elmentem messze, egy kedves helyre.
E hely szebb nem lehetett.
S — mert nem leltem egy lelket sem — leheveredtem.
— Remek e hely! rebegtem.
Ezen percben megjelent velem szemben egy ember.
Nehezemre esett felkelnem, de meglestem.
— „Rettenetes! Ez Elek, egyetlenem, s kedvesem,
de vele este veszekedtem. Ej, ez kellett nekem!”
Elek e helyre kecmergett, melyen engem lelt.
— Emese! — rebegte. — Gyere, ne neheztelj!
Nekem nehezemre esne veled veszekednem!
— Megyek Elek — nevettem s mentem Elekhez.
Elek, rendes, egyenes ember. Szeret engem.
Vele mentem fel egy hegyre, melynek neve: Gerecse.
Csevegve s nevetve, kedvesen teleték e percek.
Este lett, s nekem mennem kellett.
Esetem ezzel befejezem, de ne nevésetek ezen, gyerekek!
Feljegyezte: Emese, Elek egyetlen kedvese.*

Laczkó Zsuzsa

Dolgozatírásakor:

Tanuló: Tanárnő! Lefordítsam az egészet,
vagy csak amit tudok?

Hexameter

Mint minden fiatal, szeretünk mindent, ami
jó, szép.

Nincs az a kincs, amiért odaadnánk egy
lyukas órát.

Molnár Ágnes

Veres

Erő

Akarom!
Tépjenek borzas szelek!
Lássák!
Remegve is nevetek.
Tudom,
én is borzas leszek.
Bolydul
elme, ősi törvény.
Akarom,
mert erőm örvény.
Kétség
ne fonódjon körém!

Orbán Éva: Sárospatak

TESTEDHEZ . . .

homlokod dél őrizgettem
szemed tisztás kerülgettem
tekinteted földre tettem

hajad patak utolértem
kezed kenyér enni kértem
érintésedtől se féltem

nyakad bokor széthajtottam
karod madár tanítottam
ölelésseddel suttoztam

arcod búza learattam
szád alma beleharaptam
csókjaidból tüzet raktam

melled fészek kiraboltam
combod ágy föléhajoltam
testedhez testemmel szóltam

„Szélcsend” Miskolc

Képzőművészet és iparművészet

A Sárospataki Diáknapoknak mindig egyik legszebb színfoltja a kézimunkák versenye. Itt számot adhatnak a diákok ügyességükről és esztétikai érzékükről. Ebben az évben is gyönyörködhetnek társaik szép munkáiban az immár hetedik alkalommal megrendezésre kerülő diáktalálkozó résztvevői és nézői. Hogy ez mennyire igaz, azt bizonyítja a hat arany, hét ezüst és tizenegy bronzérem, amellyel a bíráló bizottság ezeket a pályamunkákat jutalmazta.

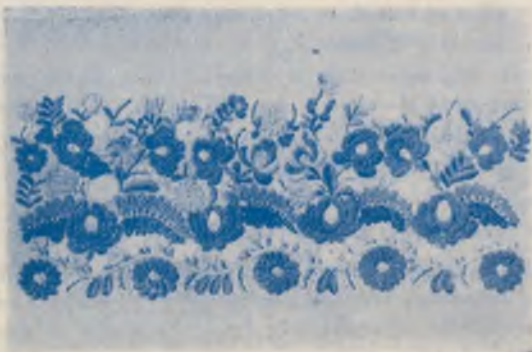
Számomra a legnagyobb élményt az „Úgy szeretném“ jeligéjű három pályamunka nyújtotta. Nem hiába kapta a bíráló bizottság külön dicséretét Ferencsik Mária, a kazincbarcikai Ságvári Gimnázium tanulója.

Bizonyára mindenki megcsodálja majd Bói Éva legénykötényét.

Éva a debreceni Balásházi János Szakközépiskola tanulója.

Sok keresztszemes pályamunka érkezett. Ezek közül is ragadjunk ki párat. Balla Márta (Miskolc, Földes Ferenc Gimnázium) matyó futója.

Nagy Ágnes (Csenger) beregi keresztszemes pályamunkája. Mindkettő arany érmes lett.

Igó Éva párnája (Sárospatak, Rákóczi Gimnázium) ezüst érmet.

Miklós Ibolya (Debrecen, Szakközépiskola) szintén arany érmet szerzett.

Szeretném kiemelni a szikszói Szepsi Csombor Márton Gimnázium és a sárospataki Rákóczi Gimnázium tanulóinak munkáit, akik 5–5 érmet szereztek. Ki ezt, ki azt fogja a legszebbnek találni. Gyönyörködjenek bennük a kiállításon is!

Radeczky Mária: Sárospatak

Mégegyszer

a BARCIKAI VEGYÉSZEK

„lepárlásából“

LIRAI MONOLÓG

(Történik a vegyszeres polcon. Aki beszél: NaOH úr 1 kilogrammos proanal. Aki hallgatja: HCl kisasszony, 38 %-os, nagy folyadék üvegben, felénél valamivel följebb.)

Kedves HCl kisasszony!

Ne haragudjon a tolakodásért, de már két hete bekövetkezett az a pillanat, amikor egy polcra kerültünk.

Mondja!

Isméri azt a mondást, meglátni és megszeretni? Mert higgye el, ez nálam egy pillanat műve volt. És tudja, mikor következett be ez a pillanat? Tegnapelőtt, úgy két óra tájban. Senki sem volt a laborban, amikor váratlanul leesett magácskáról a cimke. Ott állt előttem meztelen valóságában. Bevallom, azonnal karbonátosodni kezdtem az izgalomtól. Láttam, hogy mélyen elpirult, s nagyon szégyellem, de nem tudtam levenni szememet gyönyörű ionjairól. Attól a perctől éjjel-nappal csak magára tudok gondolni, még disszociálás közben is maga lebeg a szemem előtt, s férfiasan bevallom, mardos a féltékenység is.

Azt hiszi, nem látom, hogy az a gazember NH₄OH milyen pillantásokat vet kegyedre, s néha milyen sűrű ködbe burkolja előlem?

Megsúgom: meg akarja reagálni magát!

Kisasszony!

Én igen nagy lépésre szántam magam. Ezennel ünnepélyesen felajánlom szabad vegyértékemet. Kösse le, s legyen a feleségem. Higgye el nem vagyok felelőtlen, még ha reagáltam is néha más savakkal. S gondoljon kérem majdan születendő gyermekeinkre is! Milyen bájos, apró, tömzsi, kocka alakú kristálykák lennének!

Kedves HCl! Engedje meg, hogy ezek után a keresztnevén szólítsam! Ne gondolkozzon a dolgon! Semlegesítsük egymást hetes pH-ig, s meglátja boldogok leszünk.

Az „Encsi Diákélet”-ből

A kulturális rendezvények hosszú, tarka sorát a filmklub-előadások nyitották meg: mintegy kétszáz diák két szép magyar filmet láthatott. ... Új környezetben (a járási hivatal dísztermében) és új időpontban (októberben) rendeztük iskolabálunkat. Az volt a célunk, hogy iskolánk tanulói valóban kultúrált körülmények között szórakozzanak. Úgy érezzük, ez sikerült is: a rendezvény fejlesztette az iskolaközösséget. Éjfél előtt került sor az elsősök tréfás avatására, amit szeretnénk hagyományyá tenni.

Az elsötétített terembe „szomorú“ menet érkezett: egy lepedőbe burkolózott alak vezetésével, két fáklyás kíséretében behoztak egy „hullát“, rajta sok-sok könyvvel, füzettel: Élt az EG-ben 1^{1/2} évet. Amikor a menet megállt, a vezető így szólt az elsősök karéjához:

„Láttátuk feleim szümtükkel, mik vogymuk:
Könyveink közt élünk, könyveink közt halunk.

Lám megnyomta őt is a megannyi irka,
Ki kellett múltnia, mint egy jámbor birka

Nézzétek, lássátok, mire vállalkoztok,
Amikor naívan kozzánk csatlakoztok.

Kis elsős korában ő is keherészett,
A kémia kabinban ma reggelre kész lett.

Intelmeink közül ez legyen az első:
Vedd a vándorbotot, fuss el, míg nem késő.

Ha mégis maradnál, fogadd meg tanácsink,
Tartsd be őket, s meglásd: Fortuna rád kácsint...“

A sok hasznos intelem után következett a fogadalomtétel:

„Én ... gyöngye veréb, gyámoltalan gólya, tétova pecúr, eme tetem előtt, tanáraim s a felsőbbéves hölgyek és urak karéjában fogadom, hogy amit fogadok, az úgy lön.

Fogadom, hogy a felsőbbéves hölgyek és urak előtt 45⁰-os szögben meghajolva adom tiszteletem jelét.

Őket se szóval, se tettel meg nem sértem, van nekik úgy is elég bajuk.

Megvárom, míg repetájukat is elfogyasztották, s csak azután bátorodom némi eledelért a menzába belépni.

Tanáraitam szüleimként tisztelem, nekik mindig az évszaknak megfelelően köszönök.

Ha a kollégiumból rendkívüli hazautazást kapok, szüleimmel legalább egy választási malacot áldozok az istennők szellemének.

Rendszeresen lottózom. Nyereiméim legalább 50 százalékát iskolánk gazdagítására, elsősorban papír-szalvéta és egészségügyi papír vásárlására adomá-nyozom.“

Újhely! Újhely!

Részletek

AZ harmadikos EMBERke jövő évi TRAGÉDIÁJÁból

Mottó: Csak az a vég! — csak azt tudnám feledni!

Diákok a tanároknak érettségi előtt:

„Egymást szedtük rá azzal, hogy tudunk,
Most a valónál mind elámulunk.”

Tanárok az érettségi elnökhöz:

„Tudós vizsgálj fejalkotásukat e gyermekeknek”

Érettségi elnök záróbeszéde az érettségi után:

„Fogd hát e sárgult pergamenteket,
E fóliánsokat, miken penész ül,
Dobd tűzre mind!
Együtt mondunk búcsút iskolának,
Téged vezessen rózsás ifjúságod,
Örömhözó napsugár s dalokhoz!...”

Párbeszéd a felvételi vizsgán: Felvételiző diákok:

Im itt vagyunk, lelkünk vágytól remeg.”

Felvételi bizottság:

„Mondd, mi hát az eszme,
Mely, mint közös cél, lelkesíteni tudott?”

Diákok:

„Ez eszme nálunk a megélhetés!”

Bizottság:

„E gyermeket orvosnak kell tanítani,
Ebből pásztor lesz.”

*

Diák (ocsúdva az álmokból)

„Segítség, el innen, el
Vezess jövőmből a jelenbe vissza!”

Osztályfőnök:

„Honos szózat hív, térj fiam magadhoz!”

Diák:

„Főnök! rettentő látások gyötörtek,
És nem tudom, mi bennök a való.
Oh mondd, oh mondd, minő sors vár rám?”

Osztályfőnök:

„Ne kérdd
Tovább a titkot...
Ha jól ügyelsz, egy szózat zeng feléd
Szüntelenül, mely visszaint s emel:”

Tanárok kara:

Tanulni! tanulni! tanulni!

Karádi tanár úr:

A tudomány gazdag ágai
Egy organizmus sok külön vonása
Együtt ígésző csak, de mindamellet
A vegytan csupán az a közép,
Hol élete lakik.

Vajda tanár úr:

„Ezt mondá a mathézisről
Előttem már egy más matematikus.”

Diák (magába morogva)

„Hiúságból mindenki önmagát
Tekinti látkörében az egésznek.”

Réz tanárnő:

„Az organizmus titkai közelállnak
Ma is már a fölleplezéshez.
Nézd, nézd hogyan forr, miként ragyog
Ezen meleg és jól elzárt üvegben
A vegyrokonság és ellenhatás
Mind összevág és kényszerülve lesz
Engedni az anyag kívánatomnak.”

Katona tanárnő :

„Mit nékem a fagyasztó tudomány!
Megvan e rideg világnak is a költészete.”

Kozsurek tanár úr :

„Ez a nyelv hát az a megérthető,
melyen beszéltek az apostolok.”

Horváth tanárnő :

„De hát a dajka tündér daljai,
Ezek nem olnak-e gyöngye szívébe
Sejtelmeket?”

Vajda tanár úr :

„Igen bizony, s azért
Dajkáink a magasb egyenletekről,
S a mértanról beszéljenek gyermekeinknek!”

Szülők :

„Ah gyilkosok, nem félték-é az egész
S legszebb kortól a szűt megrabolni?”

Mindnyájan :

„Zúg az élet tengerárja,
Mindenik hal új világ,
Mit szánod, ha elmerül ez,
Mit félsz, az ha feljebb hág?
Rettegsz a költészetért ma,
Holnap a tudás miatt,
S szűk rendszernek mértékébe
Zárod a hullámokat,
S bármint küzdesz, bármint fáradsz,
Nem merítsz mást, mint vizet,
A méltóságos tenger zúg,
Zajg tovább is és nevet.
Hagyd zajongni, majd az élet
Korlátozza önmagát,
Nem vesz el harcában semmi,
Mindig új s mindig a régi,
Halld csak igéző dalát!”

a III. E osztály

Anekdolák

A régi szuplikáns világban valamelyik földesúrnál összetalálkozott egy debreceni, egy pápai és egy pataki diák.

Jókedélyű ember volt a patrónus, aki ebédre is meginvitálta a három múzsafit, s nem késlekedett elhinteni köztük a versengés magvát. Vett ugyanis egy főtt tojást s kijelentette, hogy aki a legtalálóbb bibliai citátumot alkalmazza a tojásra, azé lesz nemcsak a tojás, hanem ráadásul egy körmöci arany is.

A debreceni nyomban kézbeapta a tojást, s héját megtörve ráolvasta kegyesen: „Megtörlek téged, mint az asszonynak magva a kígyó fejét.”

Jól van, amice — dicsérte a házigazda —, de adja csak át a pápai kollégának, hátha az is tud mondani rá valamit.

A pápai szuplikáns tudott is. A megtisztított tojást sóval hintette meg e szavakkal. „Megsózlak téged a földnek savával.”

No, pataki — szólta a házigazda —, most te is mutasd meg, mit tudsz!

A pataki diák se mondatta kétszer, hanem a pápai diáktól átvéve a tojást, ennyit mondott:

„Menj bé a te uradnak örömébe!”

S azzal lenyelte a tojást.

(Övé lett a körmöci is).

A pataki diákvilág anekdotakincséből.

ISMÉT A FÖLDES

Az állomáson félóránként megszólal a hangosbeszélő: — szeretettel köszöntjük a sárospataki diáknapok résztvevőit.

Őszintén mondják, mert lépten nyomon érezzük.

Fanfárok harsannak.

A szignál ismerős. Verseny kezdődik. Izgatott várakozás, feszült idegesség. De ahogy megszólal az első akkord, s harmóniával betölti a termet, minden elmosódik, elhalványul.

Csak a zene marad és a fiatalság.

„Gaudeamus igitur,
Iuvenes dum sumus...”

Novella

Ezek a mai fiatalok . . . (Mindennapi emberekről — egyszerűen)

Sokszor éreztem úgy: rosszak az emberek. Nem tudom, miért, de néha így látom. Mi az oka? Talán egy hipotézis, talán tévedés, talán csalódás?

Mióta megismertem ezt a kis „családot”, sok minden megváltozott bennem, sok mindent másképp érzek. Sejttem, talán hiszem is: jók az emberek. Vagy legalább vannak ilyenek.

Kis család: nagyapa, kis unoka, egy fiatalasszony és a férj. Nincs rajtuk semmi különös. Egy kis közösség. Összetartó emberek, meghitt hangulat, sok-sok szeretet: mint minden rendes családban.

A nagyapa szemében fátyolos öröm bujkál; a boldogság egészséges fénye mellett valami réges-régi szomorúság visszamaradt homálya is.

Egy vonatfülkében találkoztam velük Pesten. Már kényelmesen elhelyezkedtem, mikor ők felszálltak. A tüzes szemű fiatalasszonyon és a hosszú hajjú, modernesen öltözött fiatalemberen látszott, hogy minden figyelmük a gyerekhez és az ősz nagyapához köti őket. Ma is előtttem van minden mozdulatuk.

A kicsi, eleven, fekete szemű legényke. Nem bír vele, mozogni akar, futkározni. Így a fiatalok az utazás nagy részét a folyosón töltik a kis önzővel. Illetlenül meresztem néha a szemem a fiatalemberre, aki időközönként be-bekukkant az ajtón bozontos fejével, lebegő fürtjeivel.

— Apuka! Nincs melege? Nem akar egyet levegőzni idekint? Nem éhes?

A harmadik ilyen eset után a bácsi rám néz.

— No kislány! Furcsálja, hogy ilyen kedves hozám ez a jampis fiatalember?

Zavartan fordulok felé. Motyogok valamit. Valami ilyesfélét:

— Elnézést! Nem kellett volna így megnéznem. Illetlen voltam, bocsásson meg!

De ő nem tágít:

— Vallja csak be, hogy csodálkozik. Nyugodtan beismerheti, nem haragszom meg.

Elpirulok, de már látom, nincs kibúvó, mondanom kell valamit.

— Igen, egy kicsit furcsa. De nem a szeretet. Az természetes a fiától. Talán a túlzott törődése szokatlan.

Rövid, egyenes a válasz:

— Nem a fiam.

— A vőtől még szebb.

— Nem a vőm.

Meghökkenve hallgatok, bennem reked a szó.

Csendes, barátságos nevetés a válasz. Simogat, mint a bársony.

— No most esett valaki zavarba! Igaz?

— Ne haragudjon, de most már semmit sem értek.

— Hát várjon csak, mindjárt megmagyarázom, ha érdekli.

— Nagyon szívesen hallgatom.

— Tudja, örülök, ha beszélhetek róla valakinek. Legalább más is megtudja: nem olyan elítélni valók ezek a mai fiatalok.

A kishű feltűnik az ajtónál. Az öreg rákacsint mosolyogva. Kinyújt neki egy szem cukrot. Majd visszafordul felém, kissé fürkészve néz, mintha olvasni akarna valamit a szememből.

— Tudja, kislány, valamikor nekem is volt családom. Feleségem, két kislányom. Rajongásig szerettem őket. De egyedül maradtam. A háború az oka. Mikor bevonultam, a feleségem egyedül maradt az ikrekkel. Nehéz volt az élelmezés. Órákig állt sorba tíz deka kenyérért. A gyerekek gyakran maradtak egyedül. Ennivalót szerezni indult akkor is, az ostrom idején. Hazamegy: nincs ház, nincs lakás, otthon, nincs gyerek. Csak rom, füst, halottak. Majd bele őrült. Teste-lelke megrokkant, nem tudta kiheverni. Nem sokkal hazatérésem után meghalt.

— Bánatom elől a munkához menekültem. Majd érdekelni is kezdett, amit csináltam. Ez az élet rendje. Öreg még nem vagyok — gondoltam — megpróbálok tanulni. Nem ment könnyen, de nekem épp ez kellett: a nehéz dolgok, a fejtörések. Hogy felejtteni tudjak. Eredménnyel tanultam, művezető lettem a gyárban.

Ott ismerkedtem meg ezzel a rossz-csonttal. Mert az volt. Kamasz igazi jampi, kicsit hirtelen és durva is. Nem könnyű eset. Nekem mégis megtetszett. Nem éltek a szülei. Sokat beszélgettem vele. Kiadtam a munkáját, megmagyaráztam a kötelességeit; szidtam vagy dicsértem, ahogy érdemelte. Megérezte, hogy a javát akarom. Megbarátkozott velem, közvetlenebb lett munkatársaihoz is, zárkózottsága feloldódott. Külseje nem változott, de belül igen. Többször jött hozzám, tanácsot is kért.

Egyszer bevallotta, hogy szeret egy kislányt, de nem meri megkérni: hátha még nem elég komoly ehhez. Biztattam, meg is kérte. A lány igent mondott. Meghívtak az esküvőre, de én úgy gondoltam, nem megyek. A gyermekeimre gondoltam, s nagyon szomorú lettem. Számolgattam a perceket, és már elképzeltem a fiatalokat az anyakönyvvezető előtt. Nagyon elfogott a magányosság érzése.

Ám ekkor csengettek. Az ajtóban Sanyi állt és Marika. A nyakamba ugrottak. Marika szinte sírva, nevetve megsimogatott.

— Laci bácsi! Nincsenek szüleink. (Ő is árva — gondoltam.) Magának meg nincsenek gyermekei. Laci bácsit ezennel apává léptetjük elő!

Nem tudtam szóhoz jutni. Akkor ocsúdtam fel egészen a boldog kábulatból, mikor a házasságkötő teremben elhangzott két „igen”. Akkor jöttem rá: ez az „igen” nekem is a megoldást jelenti, az egyensúlyt. Szinte visszakaptam gyermekeimet!

Laci bácsi hallgat. Marika, a fiatalasszony bevezeti a kicsit.

— Apuka, készülődjünk! — csendül a vidám hang. — Mindjárt Hatvanban leszünk.

S az „apuka”, aki megtalálta otthonát, gyermekeit, karjára veszi „unokáját”, nekem mosolyogva nyújt kezét.

— Sok boldogságot, kislány, magának is!

Megszorítom a kezét, és nem tudok mit mondani. Amit érzek, úgysem tudnám kifejezni. De nem is szükséges.

Figyelmemet leköti a szeme. Már nem látom fátyolosnak. Csillog. Talán szokatlanul is. Talán a meghatottságtól? Lehet!

*Benkő Margit IV/5. oszt. tanuló
József Attila Gimnázium, Ózd, Bem u. 14.*

A SÁROSPATAKI DIÁKNAPOK PROGRAMJA 1973

1973. május 24. (csütörtök)

9 órakor:

Vers- és prózamondás, diákszínpad, szólóének, szólóhangszer zsürijének értekezlete a Városi Pártbizottság 25. sz. termében.

10 órakor:

Vers- és prózamondás a városi tanács tanácstermében. (I. rész)

10 órakor:

Diákszínpad a Rákóczi Művelődési Házban. (I. rész)

10 órakor:

Szólóének bemutató és szólóhangszeresek szereplése a Tanítóképző Intézet dísztermében. (I. rész)

10 órakor:

Szakmai találkozók

- A vegyiparban fogok dolgozni c. találkozó a Városi Pártbizottságon.
- Ifjúvezetők találkozója pályaválasztási szakemberekkel a Városi Pártbizottságon.
- Tanítónak, óvónőnek készülők találkozója a Rákóczi-vár előadótermében.

16 órakor:

A Sárospataki Diáknapiak megoyító ünnepélye a szabadtéri színpadon.

17 órakor:

Kiállítások megnyitása a Petőfi Általános Iskola I. emeleti tantermeiben.

18 órakor:

Szakmunkásképző intézetek életét bemutató kiállítás megnyitása a Petőfi Általános Iskola tornatermében.

1973. május 25. (péntek)

9 órakor:

Vers- és prózamondás a városi tanács tanácstermében (II. rész)

9 órakor:

Diákszínpad a Rákóczi Művelődési Házban. (II. rész)

9 órakor:

Szólóének bemutató és szólóhangszeresek szereplése a Tanítóképző Intézet dísztermében. (II. rész)

10 órákor:

Középiskolák és szakmunkástanuló intézetek KISZ titkárainak tanácskozása a Városi Pártbizottság tanácskozótermében.

10 órákor:

A Kollégiumok Diáktanács Titkárainak tanácskozása a városi pártbizottságon.

10 órákor:

Klubvezetők és kultúrfelelősök tanácskozása a Rákóczi-vár előadótermében.

10 órákor:

Kisfilm- és dia-vetítés a Rákóczi Gimnázium I. emelet 111. sz. termében

15 órákor:

Műfordítás pályamunkák országos győzteseinek eredményhirdetése a Városi Pártbizottságon.

16 órákor:

A néptánc művészeti vezetőknek technikai megbeszélés a Rákóczi Gimnázium fsz. 83. sz. termében.

16.30 órákor:

Néptáncosok gyülekezése az iskolakertben, néptáncosok felvonulása.

17 órákor:

Néptánc-bemutató a szabadtéri színpadon.

1973. május 26. (szombat)

9 órákor:

Diákszínpad a Rákóczi Művelődési Házban. (III. rész)

9.30 órákor:

Énekarok hangversenye a Rákóczi-vár lovagtermében.

10 órákor:

Találkozás párt-, állami vezetőkkel a Városi Pártbizottság tanácsstermében.

10 órákor:

Kisfilm- és dia-vetítés a Rákóczi Gimnázium I. emelet 111. sz. termében.

15 órákor:

Pártösszekötő tanárok tanácskozása az ÁFÉSZ klubjában (Rákóczi út)

15 órákor:

Kísérő tanárok tanácskozása a Kossuth TSz. éttermében. (a volt Turistaház)

17.30 órákor:

A diáknapokon részt vevő fiatalok gyülekezése az iskolakertben.

18 órákor:

„Őrizd a békét“ - fiatalok találkozója tábortűz mellett a X. VIT jegyében a Rákóczi-vár kertjében.

1973. május 27. (vasárnap)

9 órákor:

Diákszínpad a Rákóczi Művelődési Házban. (IV. rész)

9 órákor:

Zenekarok bemutatója a Rákóczi-vár lovagtermében.

10 órákor:

Petőfi- emlékülés a Rákóczi vár előadótermében.

10 órákor:

Kisfilm- és dia-vetítés a Rákóczi Gimnázium I. emelet 111. sz. termében.

15 órákor:

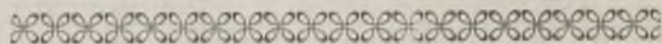
Eredményhirdetés, díjkiosztás (ezüst, bronz) a szabadtéri színpadon.

18 órákor:

A Sárospataki Diáknapok záróestje a szabadtéri színpadon.

Aranyérmek és különdíjak kiosztása.

Az aranyérmesek válogatott műsorszámainak bemutató előadása.

KONZULTÁCIÓK

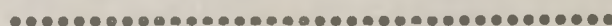
A konzultációk a művészeti ág utolsó versenyrendezvényét követik a művészeti bemutatók helyén.

SPORTPROGRAM

„Fuss az egészségedért!“ mozgalom keretében szervezett, tömeges reggeli futás a szálláshely környékén.

Kezdeté: minden reggel 7.30 órákor.

SZÓRAKOZTATÓ PROGRAM

A diáknapok klubja egész napos programot biztosít a Petőfi Általános Iskolában.

Diáknapi presszó.

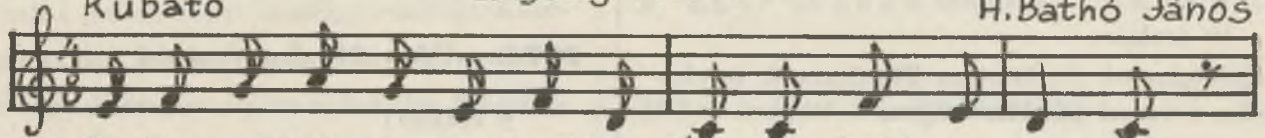
Helye: Úttörő Ház, Ady Endre út.

Bodrog partján van egy város...

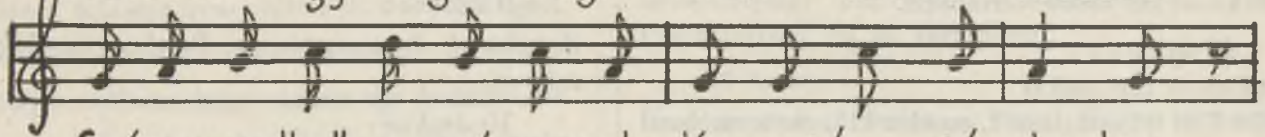
Rubato

Szigethy Ferenc

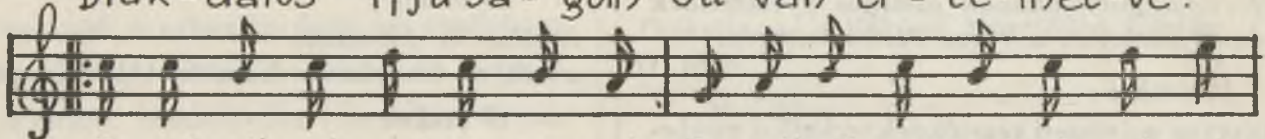
H. Bathó János

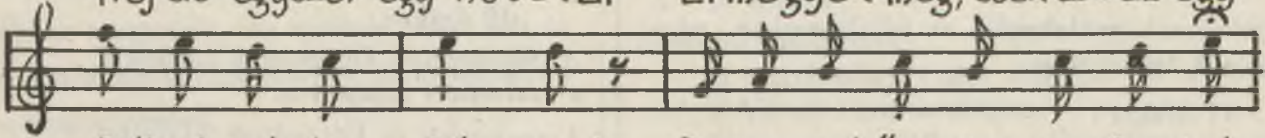
1. Bodrog partján van egy város Én is laktam benne
2. Valahol egy régi - régi Kicsi utcán messze

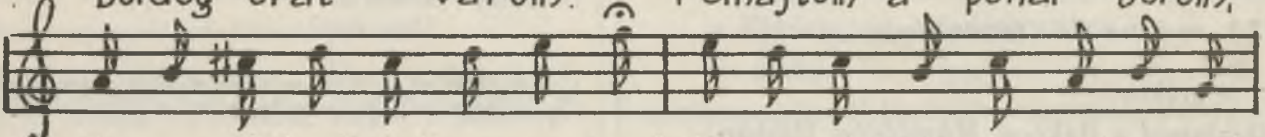
Százsor volt ott a szívemnek Kacagó jó kedve
Diák-dalos ifjú sá - gom Ott van el - te - met - ve!

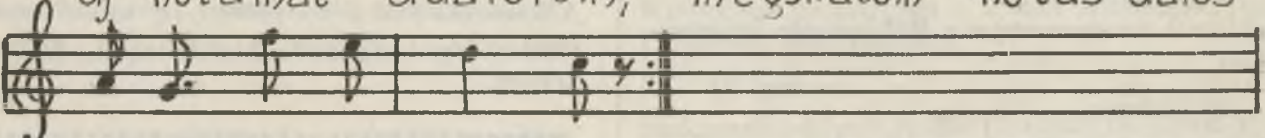
De sok álmat, sok ö - römet Sugott ott az iskola - kert
Hej de egyszer egy nótával Elmegyek még, csak azt az egy

Bólintgató fá - ja! Deresedő öreg fejjel
Boldog órát várom. Felhajtom a pohár borom,

Könnyre fakadt két szememmel, Ma sem bírok a szívemmel
Új nótámat eldalolom, Megsiratom nótás-dalos

Ha gondolok rá - ja.
Elszállt ifjú - sá - gom!

Sárospataki Krónika

A GIMNÁZIUMI IFJÚSÁG LAPJA

Szerkesztő és a kiadásért felel: HAJDÚ ISTVÁN tanár

Szerkesztőség és a kiadás helye: Rákóczi Gimnázium, Sárospatak

Ifjúsági szerkesztők: Baranyai Katalin, Andrásy Éva, Csóka György, Radócsi Katalin, Takács Katalin, Szőke Éva, Vaszkun Tibor

Tanár szerkesztők: Dr. Bertha Zoltán, Juhász Ferenc, Páldi Jeremiás, Sípos István, Fenyvesi András